

РЕШЕНИЕ

№ 8056

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9027** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. А. С., чрез процесуалния представител адв. М., срещу Решение от 25.07.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 3986/2023 г., Софийски районен съд, НО, 107-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-019045 от 20.09.2021 г., издадено от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 175, ал. 3, пред. първо от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на касатора е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 300 (триста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 6 (шест) месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди, че в настоящия случай не се спори, че процесното МПС – „КТМ 450“ е в категорията на ППС, изрично изброени в чл. 1, ал. 4 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за

регистрираните пътни превозни средства (Наредба № I-45 от 24 март 2000 г.), които не подлежат на регистрация, съответно съпроводена с поставяне на регистрационни табели. Смята, че след като няма изрична забрана за моторни превозни средства, предназначени за състезания по затворен маршрут да се движат по пътищата, отворени за обществено ползване, то недопустимо е разширителното тълкуване на наказателноправната норма. Допълва, че процесното МПС отговоря на изискванията на ЗДвП и е разрешено движението му по смисъла на чл. 9 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата (ППЗДвП). По отношение на санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 3 ЗДвП, приема, че се санкционира управлението на МПС навсякъде, а не управлението на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване. Очевидно, е според обжалващия, че законодателят е изключил от кръга на МПС по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, изрично изброените в чл. 1, ал. 4 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г., тъй като те не подлежат на регистрация. Няма как, според касатора, да се приеме, че има нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП при управление на МПС, предназначено за състезание по затворен маршрут по път, отворен за обществено ползване. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и процесното наказателно постановление. Алтернативно, прави искане за връщане на делото на друг състав на СРС за събиране на доказателства и провеждане на съдебно следствие. Претендират се разноски.

Ответната страна в касационното производство, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 30.04.2021 г., около 13.00 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], касаторът С. е управлявал мотоциклет „КТМ 450“ с рама № VBKMXP431DM326509, като същият не бил регистриран по надлежния ред и бил без регистрационна табела. От служители на МВР било установено, че предвид предназначението на процесния мотоциклет – за състезания по затворен маршрут, не подлежи на регистрация. Тези констатации били отразени в съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 888875 от 30.04.2021 г., за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложеното наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Решението е правилно.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, съгласно който по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни

средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Съгласно § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП „моторно превозно средство“ е пътнo превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства и индивидуалните електрически превозни средства. Безспорно от събраните по делото доказателства е установено, че В. А. С. е спрял за проверка, при която е установено, че управляваният от него мотоциклет е без поставени регистрационни табели и не е регистриран по надлежния ред. Този факт не се оспорва от касатора. По изложените съображения съдът приема, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна посоченото в НП нарушение.

Предназначението на мотоциклета, съгласно чл. 1, ал. 4, т. 3 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. (моторните превозни средства, предназначени за състезания по затворен маршрут), действително го освобождава от регистрация по реда на посочената Наредба, но само в случай на ползването/управлението му по предназначение – за състезания по затворен маршрут. Съдът намира, че в случай на управление на мотоциклет, предназначен за състезания по затворен маршрут – по път или пътища, отворени за обществено ползване, МПС следва да е регистрирано. Когато не е регистрирано – не следва да бъде управлявано по пътища, отворени за обществено ползване. Съгласно § 6, т. 1 от ДР на ЗДвП, „път“ е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците. Според чл. 2 ЗДвП отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат. Посоченото безспорно доказва, че на 30.04.2021 г. забранено за движение нерегирирано и без табели с регистрационни номера МПС се е движело по пътища, отворени за обществено ползване, каквито се явяват [улица], [улица]и [улица]. Съдът намира за редно да поясни на касатора, че след като едно МПС е предназначено за състезания по затворен маршрут, както претендира касатора, то мястото му е в рамките на затворения маршрут, а не на път, отворен за обществено ползване, какъвто безспорно е посочената улица в [населено място] и управлението му там е нарушение. МПС, предназначени за състезания по затворен маршрут са изключени от регистрация, именно защото се управляват по затворени маршрути, а не по пътища за обществено ползване. А всяко МПС, което ще се движи по пътищата за обществено ползване се допуска там само, ако е регистрирано и с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 ЗДвП пътнo превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. „Регистрацията“ е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер (§ 6, т. 18а от ДР на ЗДвП).

Споделят се от настоящия състав и мотивите на СРС относно законосъобразността на определените, на основание чл. 175, ал. 3 ЗДвП, административни наказания – близки до минималния размер на глобата – 300 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 месеца – минималния законоустановен размер. Съобразени са разпоредбите на чл. 27, ал. 1 ЗАНН и високата степен на обществена опасност на нарушението.

Доколкото обективиранията от СРС подробни мотиви съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 348, ал. 1 НПК, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.07.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 3986/2023 г., Софийски районен съд, НО, 107-ми състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.